

רוני מילוא:

„אשתו של ח"כ רום זעקה חמס!"

ילד הפלא של הליכוד עשה זאת שוב. רוני מילוא הצליח לעבוד על המערך ולהקדים את הצבעת אי-האמון בממשלה ביום אחד. בכך הוא הציל את ממשלת-בגין מחרפה.

רוני, איך עשית את זה?

עשיתי תשבון, ועל פי המיבדקים שלי המערך לא יכול היה לגייס עוד שני קולות עד יום רביעי. זאת למרות שחברת-הכנסת שחל אמר לי, שיש לו חבר בקניה, ושהוא ביקש ממנו כי יטיס במטוסו הפרטי את חברת-הכנסת אדרי, ששהה שם.

ח"כ שחל אמר לך שהוא יחזיר ארצה את ח"כ אדרי כמטוס פרטי של חבר שדו?

איי אם נוט קידינג, במטוס ווסט-ווינד.

ואתה האמנת לו?

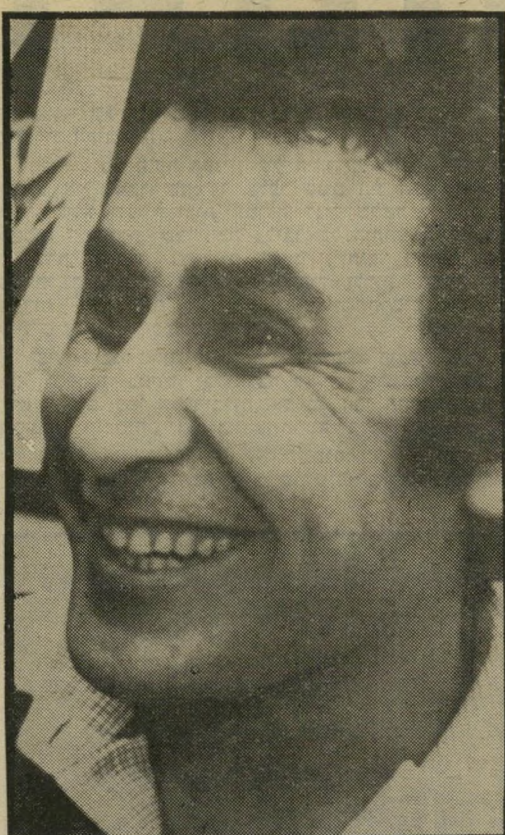
היתה לי ברירה? הייתי חייב להאמין. חששתי ש-יצליחו להביא מאירופה גם את דב בן-מאיר, והיתה סכנה שהסכמי-הקיוון לא יחזיקו מעמד. כשהסתבר לי שפרופסור רום לא חוזר מאמריקה, ושגם אם יחזור יצליח להגיע רק ב-2.00 בצהריים, הגעתי לידי החלטה שנצביע עוד באותו היום. בישיבת ועדת-הכנסת, לעומת זאת, נימקתי מדוע יש לדחות את ההצבעה ביום אחד, ואילו שחל נימק בלהט מדוע יש לקיים אותה באותו היום.

בשלוש אחרי הצהריים, כשהיה ברור לי שאדרי ובן-מאיר לא יספיקו להגיע — לא במטוס פרטי ולא במטוס רגיל — אמרתי שאנחנו מוכנים לעשות ג'סטו, ולקיים את ההצבעה באותו היום. אנשי המערך היו המומים.

האם אתה מתכוון לקרוא את חברי הכנסת רום לסדר כשישוב מארצות-הברית?

הבעיה לא היתה שהוא לא הסכים לחזור ארצה, אלא שהוא לא דאג שיהיה לו קיוון בזמן שנסע, ואני בהחלט מתכוון לשוחח אתו על כך. בינתיים שוחחתי עם אשתו, שבאה אלי בזעקות-חמס מדוע פגעתי בבעלה, שיצא בשליחות לאומית.

הסברתי לגברת רום שחברים צריכים להתקזז גם כשהם בשליחות לאומית וגם כשהם נעלבים. כי אם הממשלה תיפול, איוה ערך יהיה לעלבון שלהם?

משה קצב:

„לא בשביל ההילה המפוקפקת של סגן-שר!"

סגן-שר-הבינוי-והשיכון, משה קצב, הודיע השבוע על יציאתו לחופשת-מחאה. שעות ספורות אחרי שהודיע על החופשה שנטל לעצמו, בעיקבות סיכסוך קשה שפרץ בינו ובין שר-הבינוי-והשיכון וממלא-מקום ראש-הממשלה, דוד לוי, נפגש קצב עם מנחם בגין.

לה, דוד לוי, נפגש קצב עם מנחם בגין.

הממשלה ושאלתי: **מה אמר לך ראש-הממשלה?**

שטחתי לפני מר בגין את כל העניינים. שטחתי לפניו את הבעיות ואת הטענות שלי, והוא החליט לקיים דיון. בינתיים אני ממתין.

מקורכי השר לוי טענו היום נגדך כאילו חרגת מסמכויותיך.

אני באמת לא רוצה להעמיק את הקרע ביני ובין לוי, העניין חשוב לי. אני עוד מקווה לעבוד איתו, אך בשום אופן לא אמשיך לעבוד בתנאים הקודמים.

אם לא יתאפשר לך להמשיך בתפקידיך, מהי תוכניתיך?

זה יעוד חיים. זה לא צחוק לקחת 4000 נפש מתחתית הסולם החברתי ולשקם אותם. זוהי משימה לאומית. זהו תחום שכל העולם נכשל בו, אך אני מאמין במיפעל. אני מאמין שאנחנו יכולים להרים את הפרוייקט הזה.

כרי זהרים את הפרוייקט אתה צריך להישאר במישרד-השיכון.

העניין חשוב לי ואני רוצה לטפל בו. אם לא יאפשרו לי, לא אשאר בתפקיד רק בשביל ההילה המפוקפקת של סגן-שר.

פרופסור מרדכי שני:

„ראיתי מישפחות שלמות שנהרסו בגלל אשליה!"

הוויכוח על זכותו של חולה הסרטן ראובן מעיין להשתמש בתרופה שפיתח ד"ר דוד רובין עדיין בעיצומו. למרות החלטתו של בית-הדין-המשפט הגבוה לצדק, שלא לחייב את מישרד-הבריאות לאפשר שימוש בתרופה, מתפשט הוויכוח יותר ויותר. פניתי אל הפרופסור מרדכי שני, מנהל בית-החולים על-שם שיבא, שבו מאושפז ראובן מעיין, ושאלתי אותו:

איך אתה מרגיש כשאתה מנוע מלהגיש לחולה תרופה, שאולי תקד על מצבו?

את שואלת שאלה מאוד קשה, שהעיקה עלי הרבה זמן. זה לא קשור לתרופה הספציפית הזו. אחרי לבטים רבים אני חושב שאין לאשר שימוש בתרופה שאין לנו די נסיון איתה, ולו רק כדי לא להשלות את החולים ואת בני-המשפחותיהם.

מדובר בחולה שאין לו כל תיקווה אחרת.

אני מפתח. ראיתי מישפחות שלמות, על ילדיהן, שנהרסו בעיקבות תרופת האטראל. אנשים מכרו את רכושם ואת נישמתם ונסעו לטיחואנה שבמכסיקו, בעיקר בות התרופה, אך לשווא. זה מסוכן מאוד להשלות חולים ובני-משפחותיהם. זה מסוכן מאוד לערוך ניסויים בבני אדם. במיקרה של מעיין התלבטתי במיוחד — לא ישנתי יומיים.

זה לא שטוט. כעת באה מישפחת מעיין עם התרופה של ד"ר רובין, מחר בכוכר יבואו עוד מישפחות עם תרופה של מישהו אחר, וידרשו שננסה אותה על החור. לים. אני לא מכיר מדינה בעולם שאומרת: אוקיי, חולה שאין יותר מה לעשות איתו, ננסה עליו כל דבר.

אתם רשאי להקדיש את גופתו למדע.

מה דעתך על כך שחולה חשוד-מרפא יקדיש את גופו לנסיינים רפואיים?

זה נגד כל מדיניות של אתיקה רפואית הקיימת בעולם. אני חושש מזה, אין גבול לדברים. ברגע שאתה לוקח בן-אדם חי, מי יודע היכן הגבול? בא חולה ואומר: אם אני חולה חשוד-מרפא, הרשה לי להשאיר מיסמך, שכאשר אהפוך לצמח אני מבקש ממך לנתק אותי מהמכור. גות תוך שבועיים. את מבינה למה אני מתכוון? הרי לא יהיה לזה סוף. אני מתנגד לכך בכל תוקף.